

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11135/2025
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у поступку предлагача АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драган Давитков, адвокат из ..., по предлогу за понављање поступка ради заштите права на суђење у разумном року у делу одлуке о трошковима поступка, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Ржг 48/25 од 08.07.2025. године, у седници већа одржаној 26.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Врању Ржг 48/25 од 08.07.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Р4.И 1349/2019 од 05.06.2025. године, одбачен је као недозвољен предлог за понављање поступка у предмету Основног судас у Врању Р4.И 1349/2019 поднет од стране пуномоћника предлагача 30.05.2025. године.

Решењем Вишег суда у Врању Ржг 48/25 од 08.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. став 5. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

У конкретном случају ревизија је изјављена у поступку заштите права на суђење у разумном року. У том поступку примењују се правила Закона о заштити права на

суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15 и 92/23). Овај закон у члану 3. став 1. као правна средства којима се штити право на суђење у разумном року прописује: приговор ради убрзања поступка, жалбу и захтев за правично задовољење. Наведени закон не прописује поступак по ванредним правним лековима, нити упућује на сходну примену ванредних правних лекова из другог закона (Закона о ванпарничном поступку или Закона о парничном поступку) у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Како се у овом случају ревизијом побија другостепено решење којим је правноснажно одлучено о предлогу за понављање поступка заштите права на суђење у разумном року, а посебним законом којим се уређује заштита права на суђење у разумном року је искључено изјављивање ванредних правних лекова, то ревизија предлагача није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**